

Szanowni Państwo!

Pan Adam Małysz urodził się 3 grudnia 1977 r. w Wiśle, jako syn Jana i Ewy z domu Szturc, w rodzinie o tradycjach narciarskich. Ojciec był kierowcą w Klubie Sportowym Wisła, a wuj – Jan Szturc, najpierw znanym skoczkiem, a po zakończeniu kariery – trenerem klubowym. Właśnie za namową ojca i pod okiem wuja w 1983 roku, w wieku sześciu lat, Adam Małysz rozpoczął treningi narciarskie na skoczni w Wiśle-Centrum.

W 1994 trafił do kadry polskich skoczków. Od początku swej kariery dał się poznać jako dobry, niezawodny kolega. Tymi cechami charakteru zjednywał sobie przyjaciół na skoczni, boisku i w nauce.

16 marca 1996 roku odniósł pierwsze zwycięstwo w zawodach o Puchar Świata w norweskim Holmenkollen. Pasma sukcesów, jakie rozpoczęło się tego roku, dało początek nowej epoce w historii polskiego narciarstwa.

16 czerwca 1997 r. Adam Małysz ożenił się z Izabelą Polok.

Pan Adam Małysz jest jednym z najbardziej utytułowanych zawodników w historii skoków narciarskich. Czterokrotny medalista olimpijski, czterokrotny indywidualny mistrz świata, czterokrotny (w tym trzykrotny z rzędu) zdobywca Pucharu Świata, triumfator Turnieju Czterech Skoczni, trzykrotny zwycięzca Turnieju Nordyckiego, trzykrotny triumfator Letniego Grand Prix, zwycięzca Turnieju Czterech Narodów, zdobywca Pucharu KOP, dwudziestojednokrotny zimowy Mistrz Polski, osiemnastokrotny letni Mistrz Polski, rekordzista Polski i były współrekordzista świata w długości skoku narciarskiego (225 m). Jako pierwszy skoczek narciarski w historii przekroczył granicę 100 oddanych skoków na odległość powyżej 200m. Czterokrotnie wybierany najlepszym sportowcem Polski.

Wymienianie całej listy osiągnięć do jakich doszedł Adam Małysz, a może bardziej doleciał w swojej sportowej karierze, nie jest dzisiaj specjalnie konieczne. Znamy je wszyscy, bo każda zima - od kilkunastu już lat - niezmiennie kojarzy się nam z osobą Adama Małysza, jego zmaganiem na wszystkich najważniejszych zimowych arenach świata.

Zasiadaliśmy na trybunach wielu skoczni, lansując modę na podróże z Panem Adamem i tworzyliśmy fenomen najbardziej kolorowej widowni świata - miliony przed telewizorami, tysiące na skoczniach. A gdy Puchar Świata przybywał do Zakopanego, euforia kibiców i mieszkańców Zakopanego sięgała zenitu. Cała Polska zjeżdżała pod Giewont, by zasiąść na skoczni, imienia Stanisława Marusarza, wielkiego poprzednika Pana Adama.

Panie Adamie!

Przez tyle lat był Pan liderem światowych list i ani na moment nie zatracił własnej osobowości, tej podziwianej przez wszystkich skromności i życiowej pokory. Podziwiamy Pańskie mistrzostwo sportowe i wielkie mistrzostwo charakteru. Stał się Pan wzorem do naśladowania. Wzorem zwycięstw, lecz nie za wszelką cenę, gdyż doceniał Pan sportową klasę rywali, szanował werdykty sędziów, z uśmiechem – niekiedy- przyjmując porażki.

Wszystko to w czasach, gdy pogoń za sukcesem coraz częściej przybiera kształt walki z czasem, z naturą, ze zdrowiem.

Mimo że nie jest Pan zakopiańczykiem, stał się Pan dla zakopiańczyków i wszystkich Polaków najlepszym ambasadorem naszego miasta w świecie, jego najbardziej rozpoznawalną twarzą.

To dzięki Panu Zakopane zyskało miano najlepszego organizatora zawodów Pucharu Świata. Także dzięki Panu Zakopiański Puchar stał się Festiwalem, świętem sportu dla zawodników i tysięcy Polaków.

Szanowni Państwo!

Wielka Skocznia i stadion pod Krokwią są dla Zakopanego miejscem szczególnym. To arena wydarzeń, które na zawsze wpisały się do historii naszego miasta. To wyjątkowe miejsce spotkania wszystkich Polaków. Dzięki Adamowi Małyszowi miejsce to nabrało nowego wymiaru, a jego skoki wśród biało – czerwonych barw stały się okazją do niepowtarzalnej demonstracji współczesnego polskiego patriotyzmu.

Adam Małysz wspierał kandydaturę Zakopanego do organizacji Narciarskich Mistrzostw Świata FIS. Trzykrotnie reprezentował Zakopane przed Radą FIS, podczas Kongresów FIS; Vilamoura Portugalia, Kapsztad RPA, Atalya Turcja.

Jego obecność w Zakopanem dodawała splendoru miastu, budziła szacunek. Jeśli najlepszy skoczek świata ceni sobie Zakopane, chce tu mieszkać, to znaczy , że warto do Zakopanego przyjeżdżać.

Misja Zakopanego określona w Strategii Miasta to „Tatrzańskie centrum międzynarodowej turystyki, kultury i sportu, rozwijające się z poszanowaniem dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego.” Pan Adam Małysz, chociaż nie mieszka na stałe pod Tatrami, dla realizacji tej misji uczynił bardzo wiele.

Rada Miasta Zakopane ma zwyczaj szanować i honorować ludzi, którzy szczególnie zasłużyli się dla mieszkańców naszej Gminy. Tytuł Honorowego Obywatela jest największym wyróżnieniem jakie Rada Miasta może nadać. Tytułem tym Miasto Zakopane zawsze gospodarowało oszczędnie, od 1901 r. otrzymało go zaledwie 26 osób.

Pan Adam Małysz pomimo młodego wieku poczynił wielkie zasługi dla Zakopanego i wszystkich jego mieszkańców.

Dlatego w dniu zakończenia kariery sportowej wnioskuję o nadanie Mu tytułu Honorowego Obywatela Miasta Zakopane.

Przewodniczący Rady

Jerzy Zacharko